

[Jensen (Broby).]

nedsættes en stor Skattelovskommission, som skal fremkomme med en samlet Finansplan. Den højtærede Finansminister gik stærkt i Brechen for dette og fik ogsaa Kommissionen nedsat, men noget Resultat har vi aldrig set af denne Kommissions Arbejde. Ganske vist, efter at Socialdemokraterne var løbet fra de Opgaver, som paafulgte efter Kronestigningen, fik vi Valgdagen i 1926, som friede dem for videre Spekulationer over en samlet Skatteomlægning. Men nu kan vi jo se paa Sagen i Dag, nu har vi igen staaet overfor et Valg i 1929 og igen set Socialdemokraterne gaa kraftigt ud i Valgkampen mod det Arbejde, som var udført af Ministeriet Madsen-Mygdal. De gik meget kraftigt imod ikke alene paa Skattelovens Omraade, men paa alle andre Omraader, sagde, at Ministeriet Madsen-Mygdal havde misregeret, og vi var inde i Forhold, der gjorde det umuligt for Samfundets daarligst stillede at finde sig deri længere. Ja, nu har vi set, at Regeringen gav sig god Tid. I 7 Maaneder har de levet under de Resultater, som var frembragt af Ministeriet Madsen-Mygdal, og vi maatte jo ogsaa have troet, at naar vi nu til Oktober kom ind, vilde Forslagene ligge rede paa Rigsdagens Bord til den Omændring, der skulde finde Sted — til det bedre efter Socialdemokratiets Mening. Men det er jo ikke blevet Tilfældet. Med Hensyn til Skatterne er Socialdemokraterne ikke en Gang kommet saa langt, at de kan give Spor af Antydning af, hvorfra de skal skaffe Dækning for Restaurationsskatten. Det gik saa let forud for Kommunalvalgene at fremsætte et Forslag her i Rigsdagen om, at Restaurationsskatten skulde falde bort, det gik saa let at vække Forhaabninger ude blandt de 40 000—50 000 Vælgere, som fandtes indenfor Restaurationstaget, men da den højtærede Finansminister Bramsnæs kom til, ja, saa var det jo ikke saa farligt. Da de Konservative i Sommersamlingen var ondsksfulde nok til at fremsætte Forslaget i uændret Form, ja, saa saa man det Særsyn, at dette Forslag ikke en Gang blev behandlet, inden Rigsdagen blev sendt hjem. Og nu, da Rigsdagen er kommet ind til den ordinære Samling, nu bebuder man, at denne skal falde bort, men man bebuder samtidig, at der skal skaffes Kompensation for den. Men hvor man skal faa denne fra, er foreløbig en Gaade, og jeg vil anbefale den højtærede Finansminister at nedsætte en Kommission, ligesom han gjorde sidst, saa var der maaske Mulighed for, at Kommissionen kunde sidde et Par Aar og overveje, saaledes

at man kunde slippe for det ubehagelige Spørgsmaal, hvordan man skal skaffe Kompensation paa dette Omraade.

Den højtærede Forsvarsminister anvendte det Udtryk, at Valgdagen binder, men, man kan ikke sige, at Socialdemokraterne har følt sig særlig bundet af de Løfter, de har givet i skattemæssig Henseende, og for øvrigt heller ikke af de Løfter, de har givet om Erhvervslivets Ophjælpning.

Man hører stadig fra socialdemokratisk Side, at det, Ministeriet Madsen-Mygdal gjorde med Støtte af Venstre og de Konservative, var at tage fra de fattige og give til de rige, man hører en stærk Kritik af den Omregulering, der fandt Sted af de sociale Love. Men hvis vi ser en Smule paa de sociale Love, er det jo ikke saa galt, som man vilde gøre det til i Valgkampen fra socialdemokratisk Side. Man sagde den Gang, at Venstre havde ødelagt dem. Hvis vi tager Tallene fra før Krigen, fra 1913—14, ser vi, at Udgifterne til de sociale Love var ca. 10,75 Mill. Kr. Hvis man vil bruge Pristallet — som er den Regulator, vi anvender paa mange andre Omraader — paa de sociale Love, ja, saa vilde Udgifterne kun være naaet op til 23 Mill. Kr. Men Udgifterne til de sociale Love er jo, efter at Omreguleringen har fundet Sted, oppe paa ca. 57 Mill. Kr., saa man kan jo ikke, naar man tager de tørre Tal, sige, at det er den Omregulering, som har fundet Sted, der har ødelagt den sociale Lovgivning. Jeg synes endogsaa, man maa have Lov til at sige, den er foretaget med nænsom Haand, og ingen Steder er man gaaet videre, end Kronestigningen berettigede til. Det er endda saaledes, at man giver de daarligst stillede noget mere i Aldersrente, end de fik, inden Omreguleringen fandt Sted.

Naar man taler om, at man har givet til de rige, ja, saa er det den Nedsættelse af Formue- og Selskabsbeskatningen, man hænger sig i. Jeg vil da straks sige, at det er jo ikke alene de rige, der har faaet en Nedsættelse, og det er jo ikke for Formueskatteydernes kønne Øjnes Skyld, men det er for at holde Kapitalen herhjemme og undgaa, saa tidt som vi hidtil har maattet, at komme til det fremmede Laanemarked. Kapitalen er som en hvilken som helst anden Vare: Jo mere der er af den, jo billigere bliver den, og derigennem var der ogsaa en Mulighed for, at Erhvervslivet kunde faa billigere Penge at arbejde med, en Mulighed for, at der kunde komme en Rentenedsættelse. Naar denne foreløbig er skudt ud i det uvisse, er det jo, fordi Forhold, som ligger udenfor Landets Grænser,